

मायालाई दोषी बनाउनुको सट्टा मास्टर रचयिता, शक्तिशाली बन

आज बापदादा सारा संगठनमा विशेष ती आत्माहरूलाई देखिरहनु भएको छ, जो ज्ञान र योगको स्वरूप बनेर मास्टर रचयिताको स्टेजमा सदा स्थित रहन्छन्। ज्ञानी र योगी त सबैले आफूलाई भन्छन् तर ज्ञानी बाबा समान आत्मा, योगी बाबा समान आत्मा यसमा नम्बरवार छन्। बाबा समान अर्थात् मास्टर रचयिताको पोजिशनमा सदा स्थित रहने। यस मास्टर रचयिताको सहज आसनमा स्थित भएका शक्तिशाली आत्माको अगाडि सारा रचना दासीको रूपमा, सेवामा सहयोगी बन्न पुग्छन्। मास्टर रचयिताले सेकेन्डमा आफ्नो शुद्ध संकल्प रूपी आदेशले जुन वायुमण्डल बनाउन चाह्यो त्यो बनाउन सक्छन्। जस्तो प्रकम्पन फैलाउन चाहन्छौ, त्यस्तै फैलाउन सक्छौ। जुन शक्तिलाई आह्वान गर्छौ, त्यो शक्ति सहयोगी बनिहाल्छ। जुन आत्मालाई जे अप्राप्ति छ, त्यो जानेर सर्व प्राप्तिहरूको मास्टर दाता बनेर ती आत्माहरूलाई दिन सक्छन्। यस्ता शक्तिशाली मास्टर रचयिता सदा सहज आसनधारी कहाँसम्म बनेका छन्, यो देखिरहनु भएको थियो। के देख्नु भयो, नम्बरवार त सबै छन् नै। तर यस्ता पनि मास्टर रचयिता कहलाउने देख्नु भयो, जुन आफ्नो रचना, संकल्प शक्तिको एक व्यर्थ संकल्प सँग आत्तिन्छन्। डराउँछन्। स्मृतिको प्रेशर लो हुन जान्छ त्यसैले उमंग-उत्साहको धडकन स्लो हुन जान्छ। निराशाको पसिना निस्केर आउँछ। यस्तो हुन्छ हैन! के गर्ने, कसरी गर्ने, यसमा दुःखी हुन जान्छन्। गल्ती एक सेकेन्डको हो। आफ्नो मास्टर रचयिताको पोजिशनबाट तल आउन जान्छन्। जहाँ पोजिशन समाप्त भयो वा विस्मृति भयो त्यसै सेकेन्ड मायाको सेना विरोध गर्न पुगिहाल्छन्। आह्वान कसले गर्छ मायालाई? स्वयं तल आउँछन्, पोजिशनको सीटलाई छोडिदिए भने खाली स्थानलाई मायाले आफ्नो बनाइहाल्छ त्यसैले मायाले भन्छ— दोषी म होइन, आह्वान गर्छन् तब म पुग्छु। बुझ्यौ! अच्छा— आज त मिल्ने दिन हो, फेरि सुनाउनेछु अरू के-के गर्छन्!

सर्व मास्टर रचयिता, सहज आसनधारी, सदा बालक सो मालिकपनको स्मृति स्वरूप, सदा बाबा समान ज्ञान युक्त, यस्ता श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बापदादालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

कुमारीहरू सँगः— कुमारीहरूले आफ्नो फैसला गरिसकेका छौ? किनकि कुमारी जीवन नै फैसलाको समय हुन्छ। फैसलाको समयमा बाबाको पासमा पुग्यौ, कति भाग्यवान छौ! यदि अलिकति पनि अगाडि जीवन जान्थ्यो भने पिंजडाको मैना बन्ने थियौ। त्यसैले के बन्नु छ— पिंजडाको मैना वा स्वतन्त्र पंछी? कुमारी त स्वतन्त्र पंछी हो। कुमारीहरूलाई नोकरी गर्न पनि के आवश्यकता छ! के बैंक ब्यालेन्स गर्नु छ? लौकिक पिताको पासमा बसे पनि दुई रोटि मिलिहाल्छ, अलौकिकको पासमा बसे पनि कुनै कमी छैन, फेरि नोकरी किन गर्ने? के सेन्टरमा बस्न डर लाग्छ! यदि भन्छौ ममता भने पनि दुःख लहर आउन सक्छ। त्यसैपनि कुमारी घरमा बस्दैन्। यही नशामा रहने गर— हामी हौं बाबाको तख्तनशीन। सत्ययुगको राज्य तख्त पनि यस तख्तको अगाडि केही पनि होइन। सदा ताज र तिलकधारी हौं, यही स्मृतिमा रहने गर। यदि कसैलाई बस्नको लागि राम्रो आसन मिलेमा छोड्छ कसरी! बन्नु छ भने श्रेष्ठ नै बन्नु छ, हो त हो। मर्नु छ भने एक धकले। यही मरण मीठो छ। यदि लक्ष्य पक्का छ भने कसैले पनि हल्लाउन सक्दैन। लक्ष्य कच्चा छ भने कैयौं बहाना, कैयौं कुरा आउँछन् जसले अवरोध पार्छ, त्यसैले सदा दृढ संकल्प गर।

अधरकुमारहरूको ग्रुप सँगः- सबै प्रकारको मेहनतबाट बाबाले छुडाइदिनु भयो हैन? भक्तिको मेहनतबाट छुट्यौ र गृहस्थी जीवनको मेहनतबाट पनि छुट्यौ। गृहस्थी जीवनमा टूट्टी बन्यौ भएकाले मेहनत खत्म हुन पुग्यो नि। र भक्तिको फल मिलेपछि भक्तिको भट्कन अर्थात् मेहनत समाप्त हुन पुग्यो। भक्तिको फल खानेवाला हौं, यस्तो सम्झन्छौ? त्यसो त भक्तिको फल ज्ञान भनिन्छ, तर तिमीहरूलाई भक्तिको फल स्वयं ज्ञानदाता मिल्यो। त्यसैले भक्तिको फल पनि मिल्यो र गृहस्थीको जुन दुःख, अशान्तिको झन्झट थियो त्यो पनि खत्म हुन पुग्यो, दुवैबाट मुक्त हुन पुग्यौ। जीवनबन्धबाट जीवनमुक्त आत्माहरू भयौ। यदि कोही बन्धनबाट मुक्त हुन्छ भने खुशीमा नाँच्छ। तिमी पनि बन्धनमुक्त आत्मा सदा खुशीमा नाचिराख। केवल गीत गाऊ र खुशीमा नाच। यो त सहज काम हो नि! सदा याद राख जीवनमुक्त आत्मा हुँ। सबै बन्धन समाप्त हुन पुगे, मेहनतबाट छुट्टे, मोहब्बतमा आएको छु। त्यसैले सदा हल्का भएर उड। पुजारीबाट पूज्य, दुःखीबाट सुखी, काँडाबाट फूल बन्यौ, कति अन्तर हुन पुग्यो! अब पुरानो कलियुगी दुनियाँको कुनै पनि संस्कार नरहोस्। यदि पुरानो दुनियाँको कुनै पनि पुरानो संस्कार रहन गएमा त्यसले आफू तर्फ खिँच्छ त्यसैले सदा नयाँ जीवन, नयाँ संस्कार। श्रेष्ठ जीवन हो त्यसैले श्रेष्ठ संस्कार हुनु पर्छ। श्रेष्ठ संस्कार हो नै स्व-कल्याण र विश्व-कल्याण गर्नु। यस्तो संस्कार भरिसकेका छौ? स्व कल्याण र विश्व कल्याण बाहेक अरू कुनै संस्कार छ भने यस जीवनमा विघ्न आउँछ। त्यसैले पुरानो संस्कार सबै समाप्त। सदा यो स्मृतिमा रहोस्— म रूहानी गुलाब हुँ। रूहानी गुलाब अर्थात् सदा रूहानी सुवास फैलाउने। जस्तै गुलाबले आफ्नो सुवास दिन्छ, उसको रंग, रूप पनि राम्रो, सुवास पनि राम्रो सबैलाई आफूतर्फ आकर्षित पनि गर्छ, त्यस्तै तिमी पनि बाबाको बगैँचाको रूहानी गुलाब हो। गुलाब सदा पूजामा अर्पण गरिन्छ। रूहानी गुलाब पनि बाबाको अगाडि अर्पित हुन्छन्। यो यज्ञ सेवाधारी बन्नु पनि अर्पण हुनु हो। अर्पण हुनु यो होइन कि एक स्थानमा रहनु। जहाँ पनि बस तर श्रीमतमा रहने गर। आफ्नोपन अलिकति पनि मिसिनु हुँदैन। यस्तो आफूलाई भाग्यवान खुशबुदार रूहानी गुलाब सम्झन्छौ नि! सदा यही स्मृतिमा रहने गर— हामी अल्लाहको बगैँचाको रूहानी गुलाब हौं। यही नशा सदा रहोस्। नशामा रहेर बाबाको गुणहरूको गीत गाउँदै गर। यस ईश्वरीय नशामा जे पनि बोल्नेछौ त्यसबाट भाग्य बन्छ।

सदा आफूलाई विजयी पाण्डव सम्झेर चल। पाण्डवहरूको विजय कल्प-कल्प प्रसिद्ध छ। ५ भए तापनि विजयी थिए। विजयको कारण, बाबा साथी हुनुहुन्थ्यो। जसरी बाबा सदा विजयी हुनुहुन्छ त्यस्तै बाबाको बन्नेहरू पनि सदा विजयी। यही स्मृतिमा रहोस्— हामी सदा विजयी रत्न हौं, तब यो कुराले पनि धेरै नशा र खुशी गराउँछ। जब पाण्डवहरूको कहानी सुन्छौ, के लाग्छ? यो हाम्रो कहानी हो! निमित्त एक अर्जुन भनिन्छ, दुनियाँको हिसाबले ५ छन्, तर हुन् सदा विजयी। यही स्मृति सदा ताजा रहोस्। यस्तो स्पष्ट स्मृति होस्, मानौं हिजोको कुरा हो। सबैले घर बसेर भाग्य लिइसकेका छौ नि! घर बसेर यस्तो श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ भाग्य मिलेको छ जुन अन्तिमसम्म गाइनेछ। बाबाको घरमा आयौ, आफ्नो घरमा आयौ, मनायौ, खायौ, खेल्यौ... त्यसैपनि जब थाक्छौ भने विश्राममा जान्छौ। यहाँ पनि व्यापार गरेर, नोकरी गरेर, थाकेर आउँछौ र यहाँ आउने बित्तिकै कमल बनिहाल्छौ। बाबा सिवाय अरू कोही देखिँदैन, विश्राम मिलिहाल्छ। एक बाबा सँग मिल्ने, उहाँको कुरा सुन्ने, याद गर्ने... पुग्यो। यही काम छ। त्यसैले थकाइ मर्न्यो, रिफ्रेश भइसक्यौ नि। चाहे दुई घण्टाको लागि आएको भए पनि रिफ्रेश हुन्छौ किनकि यो स्थानले नै रिफ्रेश गराउँछ। यहाँ आउनु नै रिफ्रेश हुनु हो। अच्छा।

बिदाईको समयः- एक-एक बच्चा एक अर्कोभन्दा अधिक प्रिय छन्। सबैमा आ-आफ्ना विशेषताहरू छन्। चाहे अन्तिम नम्बर पनि होला तर बाबाको त बच्चा नै हो। जस्तासुकै बच्चा हुन् तर फेरि पनि त्याग र भाग्य त पाएका छन् नि, त्यसैले सबैले आफूलाई बाबाको प्रिय सम्झ। चाहे नम्बरवार छौ तर याद-प्यार त सबैलाई मिल्छ। बापदादा सबैलाई दिल देखि स्नेह सम्पन्न याद-प्यार दिनुहुन्छ। स्नेह त सबैको लागि समान छ। सबै सिकीलधे स्नेही, बाबाका भुजाहरू हौ। त्यसैले आफ्नो भुजाहरू त अवश्य प्रिय लाग्छ नि। आफ्नो हात अप्रिय हुन्छ र! अन्तिम नम्बर पनि त करोडौंमा कोही हो नि! त्यसैले करोडौंभन्दा प्रिय त भइ नै हाल्यौ! अच्छा—ओम् शान्ति।

अव्यक्त महावाक्य

सन्तुष्टमणि बनेर सदा सन्तुष्ट होऊ र सबैलाई सन्तुष्ट गर

बापदादा चाहनुहुन्छ— हरेक बच्चा यो पूरै वर्ष कसै सँग जब मिल्छौ, उसलाई सन्तुष्टताको सहयोग देऊ। स्वयं पनि सन्तुष्ट होऊ र अरूलाई पनि सन्तुष्ट गर। यस सिजनको स्वमान हो— सन्तुष्टमणि। त्यसैले सदा सन्तुष्ट रहनु र सन्तुष्ट बनाउनु— यही स्वमानको सीटमा सदा एकाग्र रहने गर। आजको समयमा तनाव र दुःखहरू धेरै छन्, यसकारण असन्तुष्टता बढ्दै गइरहेको छ। यस्तो समयमा तिमीहरू सबै सन्तुष्टमणीले आफ्नो सन्तुष्टताको प्रकाशले अरूलाई पनि सन्तुष्ट बनाऊ। पहिला स्व देखि स्वयं सन्तुष्ट होऊ, फेरि सेवामा सन्तुष्ट फेरि सम्बन्धमा सन्तुष्ट होऊ तब नै सन्तुष्टमणि भन्न सकिन्छ। बापदादा बच्चाहरूलाई निरन्तर सच्चा सेवाधारी बन्नको लागि भन्नुहुन्छ, तर यदि नाम सेवा होस् तर स्वयं पनि डिस्टर्ब हुने, अरूलाई पनि डिस्टर्ब गर्ने, यस्तो सेवा नगर्नु राम्रो हुन्छ किनकि सेवाको विशेष गुण सन्तुष्टता हो। जहाँ सन्तुष्टता छैन, चाहे स्वयं सँग, चाहे सम्पर्कवाला सँग, त्यो सेवाले न स्वयंलाई फल प्राप्त गराउँछ न अरूलाई। त्यसैले स्वयं आफूलाई पहिला सन्तुष्टमणि बनाएर फेरि सेवामा आएमा राम्रो हुन्छ। नत्र सूक्ष्म बोझ चढ्छ र त्यो बोझले उड्ती कलामा विघ्न रूप बन्न जान्छ। सदा निर्विघ्न, सदा विघ्न विनाशक र सदा सन्तुष्ट रहनु तथा सर्वलाई सन्तुष्ट बनाउनु— सेवाधारीहरूले यही प्रमाणपत्र सदा लिंदै जानु छ। यो प्रमाणपत्र लिनु अर्थात् तख्तनशीन बन्नु। सदा सन्तुष्ट रहेर सर्वलाई सन्तुष्ट बनाउने लक्ष्य राख। जुन आत्मालाई सर्व प्राप्तिहरूको अनुभूति हुन्छ, ऊ सदा सन्तुष्ट हुन्छ। उसको चेहेरामा सदा प्रसन्नताको निशानी देखिन्छ। सेवाधारी जब स्वबाट र सर्वबाट सन्तुष्ट हुन्छन्, सेवाको, सहयोगको उमंग-उत्साह स्वतः हुन्छ। भन्नु पर्दैन, गराउनु पर्दैन, सन्तुष्टताले सहज नै उमंग-उत्साहमा लिएर आउँछ। सेवाधारीको विशेष यही लक्ष्य होस्— सन्तुष्ट रहनु छ र गर्नु छ। जति आफूलाई सर्व प्राप्तिहरूले सम्पन्न अनुभव गर्छौ त्यति सन्तुष्ट रहनेछौ। यदि अलिकति पनि कमीको महसुसता भएमा जहाँ कमी छ त्यहाँ असन्तुष्टता छ। ठीकै छ आफ्नो राज्य होइन त्यसैले अलि मेहनत गर्नु पर्छ तर यहाँ समस्या त खेल भइसक्यो, हिम्मत राख्नाले समयमा सहयोग मिलिहाल्छ। त्यसैले आफ्नो सन्तुष्टताको साथ-साथै स्वयं पनि श्रेष्ठ स्थितिद्वारा सर्व आत्माहरूलाई सन्तुष्टताको सहयोग देऊ। गराउनेवालाले गराइरहनु भएको छ, म केवल निमित्त बनेर कार्य गरिरहेको छु— यस स्मृतिमा रहनु यही सेवाधारीको विशेषता हो। यसले सेवामा वा स्व पुरुषार्थमा सदा सन्तुष्ट रहनेछौ र जसको निमित्त बन्छौ उनीहरूलाई पनि सन्तुष्टता हुन्छ। सदा सन्तुष्ट रहनु र अरूलाई पनि राख्नु— यही विशेषता होस्।

ब्राह्मण अर्थात् समझदार, उनीहरू सदा स्वयं पनि सन्तुष्ट रहन्छन् र अरूलाई पनि सन्तुष्ट राख्छन्। यदि अरूले असन्तुष्ट बनाएमा असन्तुष्ट हुन्छौं भने ब्राह्मण जीवनको सुख लिन सक्दैनौं। शक्ति स्वरूप बनेर अरूको वायुमण्डलबाट स्वयंलाई किनारा गर्नु अर्थात् आफूलाई सुरक्षित गर्नु— यही साधन हो यस लक्ष्यलाई प्राप्त गर्ने। जसले दिलबाट सेवा गर्छन् वा याद गर्छन्, उनीहरूलाई मेहनत कम र सन्तुष्टता धेरै हुन्छ र जसले दिलको स्नेहले याद गर्दैनन्, केवल ज्ञानको आधारमा दिमागले याद गर्छन् वा सेवा गर्छन्, उनीहरूलाई मेहनत धेरै गर्नु पर्छ, सन्तुष्टता कम हुन्छ। चाहे सफलता मिले पनि दिलको सन्तुष्टता कम हुन्छ। यही सोचिरहन्छन्— भयो त राम्रो, तैपनि, तैपनि... भनिरहन्छन् र दिलवाला सदा सन्तुष्टताको गीत गाइरहन्छन्। सन्तुष्टता तृप्तिको निशानी हो। यदि तृप्त आत्मा हुँदैनौं, चाहे शरीरको भोक, चाहे मनको भोक हुन्छ भने जति मिलेर पनि तृप्त आत्मा नहुनाका कारण सदा नै अतृप्त रहनेछौं। रोयल आत्माहरू सदा थोरैमा पनि भरपुर रहन्छन्। जहाँ भरपुरता छ त्यहाँ सन्तुष्टता छ। जुन सेवाले असन्तुष्ट बनाउँछ, त्यो सेवा, सेवा होइन। सेवाको अर्थ नै हो मेवा दिनेवाला। यदि सेवामा असन्तुष्टता छ भने सेवा छोडिदेऊ तर सन्तुष्टता नछोड। सदा हदको चाहनाबाट पर, सम्पन्न रहेमा समान बन्छौं। संगमयुगको विशेष वरदान सन्तुष्टता हो, यस सन्तुष्टताको बीज सर्व प्राप्ति हो। असन्तुष्टताको बीज स्थूल वा सूक्ष्म अप्राप्ति हो। तिमी ब्राह्मणहरूको गायन छ— ‘अप्राप्त छैन कुनै वस्तु ब्राह्मणहरूको खजानामा अथवा ब्राह्मणहरूको जीवनमा’, फेरि असन्तुष्टता किन? जब वरदाता, दाताको भण्डार भरपुर छ, यति ठूलो प्राप्ति छ, फेरि असन्तुष्टता किन? जो सन्तुष्टमणि छन्— उनीहरू मनद्वारा, दिलद्वारा, सबै सँग, बाबा सँग, ड्रामा सँग सदा सन्तुष्ट हुन्छन्, उनको मन र तनमा सदा प्रसन्नताको लहर देखिन्छ। चाहे कुनै पनि परिस्थिति आओस्, चाहे कुनै आत्मा हिसाब-किताब चुक्ता गर्नेवाला सामना गर्न पनि आउँदै गरोस्, चाहे शरीरको कर्मभोग सामना गर्न आइरहोस् तर हदको कामनाबाट मुक्त आत्मा सन्तुष्टताको कारण सदा प्रसन्नताको झलकमा चम्किरहेको सितारा देखिनमा आउँछ। सन्तुष्ट आत्मा सदा निस्वार्थ र सदा सबैलाई निर्दोष अनुभव गर्छ, कसैमाथि दोष राख्दैन— न भाग्यविधाता माथि, न ड्रामा माथि, न व्यक्ति माथि, न शरीरको हिसाब-किताब माथि— मेरो शरीर नै यस्तै छ। ऊ सदा निःस्वार्थ, निर्दोष वृत्ति दृष्टिवाला हुन्छ। संगमयुगको विशेषता सन्तुष्टता हो, यही ब्राह्मण जीवनको विशेष प्राप्ति हो। सन्तुष्टता र प्रसन्नता छैन भने ब्राह्मण बनेको कुनै लाभ छैन। त्यसैले सन्तुष्ट रहेर सबैलाई सन्तुष्ट गर, यसैमा सच्चा सुख छ, यही सच्चा सेवा हो।

वरदान:— दिव्य बुद्धिको वरदानद्वारा आफ्नो रजिष्टरलाई वेदाग राख्ने कर्मको गतिको ज्ञाता भव

ब्राह्मण जन्म लिनासाथ हर बच्चालाई दिव्य बुद्धिको वरदान मिल्छ। यस दिव्य बुद्धिमा कुनै पनि समस्याको, संगतको वा मनमतको प्रभाव नपरोस् तब रजिष्टर वेदाग रहन सक्छ। तर यदि समयमा दिव्य बुद्धिले काम गर्दैन भने रजिष्टरमा दाग लाग्छ, त्यसैले भनिन्छ कर्मको लीला अति गहन छ। दुनियाँवाला त हर कदममा मेहनत गर्छन् तर तिमी कर्मको गतिको ज्ञाता बच्चा कहिल्यै मेहनत गर्न सक्दैनौं। तिमीले त भन्छौ वाह मेरो श्रेष्ठ कर्म।

स्लोगन:— पवित्रताको गहन धारणाले नै अतीन्द्रिय सुखको अनुभूति हुन्छ।

नोट:— आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो।